

השריעה האסלאמית היא מה שאלוהים חוקק עבור משרתיו

המוסלמים במונחים של הוראות, כללים ומערכות כדי לכוון חיים צודקים ולנהל את האינטרסים של האנשים וביטחונם באמונות, פולחן, מוסר, עסקאות ומערכות

חיים, על שונותם סניפים להסדיר את מערכת היחסים של אנשים עם אדונם ואת יחסיהם זה עם זה ולהשיג את האושר שלהם בעולם הזה ובעולם הבא. מי שמגיע למכללות הללו או מתקרב אליהן פועל לפי חוק האל, ללא קשר

לזהותו וסוג השתייכותו. אלוהים מטיל על אנשים דין וחשבון על מעשים וכוונות, ולחוק האסלאמי יש משמעות אנציקלופדית המתאימה לכל מאמץ חיובי שנעשה כדי לבנות את אדמה ומשקיעה את תוכנו לטובת חיי אדם וכבודו, והיא מתאימה לכל מה שמשיג את בריאו

ת האדם ומזון, ביטחון ויציבות, ומכילה את כל מה שמקדם התפתחות בטוחה, התקדמות מדעית מועילה וקידום ציוויליזציוני רציונלי.

מושג החוק האסלאמי

השריעה האסלאמית עם כל מאמץ אנושי שנעשה לבנות חברות, לארגן את ענייני האנשים, לנהל את האינטרסים שלהם, לעודד את שאיפותיהם ולהגשים את שאיפות הדורות

שלהם. האחר ולשתף פעולה עם האחר בכל עבודה המשיגה טוב, ביטחון, בטיחות ושלוש לחברות החוק האסלאמי קורא לפעולה אנושית קולקטיבית כדי לקדם יחד

את המשימה של המנדט האלוהי המשותף לבנות את כדור הארץ, אלא לבנות את היקום ולכוון חיי אדם הגונים. החוק האסלאמי דוחה ומכחיש העלבת האחר, פגיעה בקדושת האחר ובידוד מהאחר

מאפייני החוק האסלאמי

האסלאם היא דת המדינה בקהילה המוסלמית, והקוראן הקדוש והסונה המטוהרת של הנביא הם המקור העיקרי והיחיד לעקרונות ולקבועים של החוק האסלאמי. בין המאפיינים של החוק האסלאמי

מתינות וצדק

מקיף לכל ענייני החיים, שכן הוא מתקיים יחד עם אדם, עובר, ילד, צעיר וזקן, ומכבד אותו כמת

היא שולטת בכל התנהגות אנושית בכל השלבים הללו, בין אם היא מחייבת, אסורה, לא אוהבת, מומלצת או מותרת, ובכל תחומי החיים מבחינת היבטים מעשיים, אידיאולוגיים ומוסריים

מציאותית, שכן היא לקחה בחשבון את כל ההיבטים הפיזיים, הרוחניים, האינדיבידואליים והקולקטיביים של האדם, ולקחה בחשבון גם את ההדרגתיות בתחום החינוך

גמול בחוק האסלאמי בחיי העולם הזה, וחיים בחיים שלאחר המוות.. כגמול של סוג העבודה

מטרות החוק האסלאמי

שמירה על חמשת הצרכים, דהיינו: דת, נפש, נפש, צאצאים וכסף, בנוסף להקפדה עליהם להסרת מבוכה ומצוקה. בשדה הצרכים; כמו חוק הלוואות, מוסקה, שלום ועוד פעולות שיש בהן צורך גדול

התחשבות במה שמתאים בהיבט השיפורים שלו, כמו טהרה, כיסוי החלקים הפרטיים, אימוץ סוגי קישוט וגינוני אכילה, וכך הגיע חוק שלם הממלא את כל צרכי האדם בכל זמן ומקום.

מאפייני החוק האסלאמי

התכונה הראשונה: שלמות

החוק האסלאמי מושלם על פני חוקים מעשה ידי אדם. כלומר, היא השלימה את כל הכללים והעקרונות הנדרשים בחוק השריעה המלא כדי להבטיח את מילוי צורכי הקבוצה בהווה ובעתיד הרחוק הקרוב.

היתרון השני: נשגב

החוק האסלאמי נבדל על פני חוקים מעשה ידי אדם על ידי התעלות; כלומר, הכללים והעקרונות שלה תמיד גבוהים מרמת הקבוצה. ושיש כללים ועקרונות המשמרים את הרמה הנעלה הזו, לא משנה כמה רמת הקבוצה גבוהה.

היתרון השלישי: קביעות

החוק האסלאמי נבדל על פני חוקים מעשה ידי אדם בנצחיות; כלומר, יציבות ויציבות, שכן הטקסטים שלה אינם מקבלים שינוי ושינוי, לא משנה כמה שנים חולפות וכמה זמן עובר, ובכל זאת הם נשארים תקפים בכל עת ובכל מקום.

מטרות החוק האסלאמי

ההגדרה של החוק האסלאמי לא הגיעה רק עם ההוראות שעל מוסלמי ליישם, אלא היא באה עם מטרות שמשמעותן היחס של הפרט עם עצמו ויחסיו עם החברה, במיוחד מכיוון שהיא הניחה את היסודות והכללים להיות מקיפים בכל היבטים בחייו של הפרט; היכן היא שואפת לחזק את ההר, הדתי והסולטן, וחלק מהיעדים מובהרים

הגדרה של החוק האסלאמי

העברת חוק ה' לכל האנשים: זה היה על ידי שליחת הנביאים - יהי רצון ה' מהם -, להעביר את המסר הסובלני . :לאנשים ולשחרר את העבדות לזולתו מלבד ה', והראיה לכך היא אמרת הקב"ה

החוזק והיוקרה של האומה: האומה האסלאמית לא הייתה חזקה אלא אם כן דבקה באמונה האסלאמית, שכן היא הפכה את הקוראן הקדוש ואת הסונה של הנביא למקורות החקיקה שלה.

רפורמה והסרת השחיתות: הקריאה התחילה ברפורמה באמונתו ובמוסר הפרט, שהוא אחד האמצעים לרפורמה במחשבה האנושית, ואחר כך באה עם טיהור עצמי וטהרה; מה שמוביל לרפורמה בעולם ובעבודה, ובתנאים של המוסלמים, בעיקר בעסקאות אזרחיות.

חירות: חירות היא חלק משוויון. אם שוויון מתבסס, האדם הופך לחופשי, וחירות היא נגד עבדות. הוא שהתנהגותו של אדם שפוי בענייני חיו אינה תלויה באישורו של אף אחד אחר.

להבדיל בין פסיקה אסלאמית לחוק האסלאמי

יש הבדל חשוב בין השריעה לפסיקה. וזה שהשריעה היא הדת הנגלית מאלוהים הכל יכול, באשר לפסיקה, היא ההבנה של המוג'טהידים של השריעה ההיא. ניתן לסכם את ההבדל בין תורת המשפט במובן האידיומטי של הדורות המאוחרים, לבין השריעה במובן האידיומטי הכללי שלה בנקודות הבאות:

בין השריעה לפסיקה, בכלל ובפרט, מִפְּנֵי אֶחָד; כאשר השריעה כוללת פסיקות ומוסר מעשיים ודוקטריניים, בעוד שהפסיקה עוסקת בפסיקות מעשיות בלבד.

תורת המשפט כוללת את תורת המשפט של חוקרים; אם היו נכונים או שגויים, ורק מה שהיה נכון בו נחשב מהחוקעובד קשה בלבד.

השריעה שלמה יותר מפסיקה, והיא הכוונה באמירת הקב"ה: היום הזה שיכללתי את דתם עבורך, השלמתי את חסדי עליך, ובחרתי עבורך את האיסלאם כדתךסורת אלמא' אידה: פסוק.

לפיכך, השריעה עוסקת בכללים ובעקרונות הכלליים, בעוד שהפסיקה היא ניכוי המוג'טהידים מהספר ומהסונה, בהתאם לכללים הללו ולאותם עקרונות.

הוראות השריעה צודקות ואין בהן טעות, ופסיקות הפסיקה שהסיקו הפוסקים עלולות להיכלל בטעות הנובעת מהבנתם, אך יש להיזהר מהתביעה המסוכנת - שיש לה כמה סופרים בני זמננו. לקח על עצמו - שמטרתו לעשות דה-לגיטימציה לפסיקה השיפוטית כהקדמה לביטול קידוש השריעה עצמה. התומכים בטענה זו רואים בשריעה יותר את דעותיהם של בני אדם מאשר כפסיקות אלוהיות.

זו טעות ברורה. השריעה היא פסיקות אלוהיות, והפסיקה לקוחה מאותה שריעה אלוהית, ומסקנת החוקרים היא נכונה ברוב המקרים ומבטאת את פסקי החקיקה הללו, אך הטעות המופיעה - לפעמים - היא רק מתוך הבנתם האישית של כמה טקסטים וראיות. . פיקה - ללא ספק - הוא מדע משפטי, משום שהוא אחד המדעים המבוססים על התגלות אלוהית, ועבודת הנפש בגזירת פסיקות אינה מוחלטת מכל הגבלה, אלא היא מוגבלת לעקרונות המשפטיים בדדוקציה . .

השריעה היא כללית בניגוד לפסיקה. אמר הקב"ה: ולא שלחנו אתכם אלא כרחמים לעולמותורת אלאנביה: פסוק [יז], והכלליות הזו מוחשית ממצאות השריעה ושלה. מטרות וטקסטים הפונים לכל בני האדם

המשפט האסלאמי מחייב את האנושות כולה, ולכן כל אדם, אם הוא מקיים את תנאי ההקצאה, מחויב לכל מה שנלווה לאמונתו, פולחן, מוסר והתנהגותו, בניגוד לפסיקה הנגזרת מהראיות המשפטיות באמצעות חריצות של המוג'טהידים; דעתו של כל מוג'טהיד אינה מחייבת מוג'טהיד אחר.

והפסיקה עשויה להתייחס לבעיות החברה בזמן או במקום אחד בטיפול שאולי אינו מתאים לבעיות של זמן או תפיסת המשפט האסלאמי היא אחת התפיסות הדתיות. מקום אחר, בניגוד לשריעה השלמה לכל זמן ומקום ביותר שעליהן מתעוררת מחלוקת רחבה בין הציבור הרחב לאלוהים, בין אלה שאוהבים את חוק האל לבין אלה השונאים אותו, בין אלה הקוראים ליישומו לבין אלה הדוחים את החוק. יישום חוק האל

הסיבה למחלוקת המוזרה הזו עשויה להיות בעיקר בגלל העמימות של המשמעות. . יש אנשים שלא ידעו או הגדירו את המשמעות המדעית של השריעה כדי לדבר עליה, או בגלל ריבוי משמעויותיה בשיח האסלאמי, ואולי בגלל העמדה הסובייקטיבית של השריעה האסלאמית בכללותה

בתפיסה המדעית של השריעה, נראה כי אנו עומדים בפני כמה מושגים, כפי שהציע המשפטן המשפטי וההוגה האסלאמי, היועץ טארק אלבישרי, לשעבר סגן ראש מועצת המדינה המצרית.

המושג הראשון הוא שהשריעה פירושה מקור כל הדת. כל הדתות שהתגלו לנביאים הן שריעה, ומשמעות זו ברורה באמירת הקב"ה בסורת אל-שורה: הוא קבע לך בדת מה שציווה עליו. נח ומה שגילינו לכם ומה ציוונו על אברהם משה ישוע שתבססו את הדת ואל תתפלגו בה חוקקה הדת והדת הלגיטימית היא זו שבא מאלוהים לבד, או שיש להם שותפים שחיקו עבורם מהדת מה שה' לא אישר

המשמעות השנייה היא פחות כללית ומתייחסת להיבטים של החוק האסלאמי הקשורים לפסיקות השולטות ביחסים של אנשים ומגבלותיהם עם אחרים. בהתאם, חוקרים אמרו שניתן לייצג את האיסלאם בארבעה היבטים, כלומר: אמונות, פולחן, מוסר ושריעה. . השריעה כוללת כאן הסדרת עסקאות בין אנשים, ולכן היבטי נישואין, מכירה, זכויות, חובות, כסף, כבוד, שימור עצמי והיבטי ענישה. . זה ואחרים נופלים במשמעות הפחות כללית של החוק האסלאמי.

משמעות משלו בפסיקות מעשיות ובין אם במוסר אבו סופיאן אמר: לא ראיתי מישהו אוהב מישהו כפי שבני לוויין של מוחמד אוהבים את מוחמד.

הדרשה הוכנה על ידי: מג'ד בן סולימאן אלראסי, בעשרים לחודש רבי אל אוואל לשנת 1442, בעיר ג'ובייל שבממלכת ערב הסעודית.